

Sygn. akt III AUz 155/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Aleksandra Urban (spr.)

Sędziowie: SA Maciej Piankowski

SA Barbara Mazur

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z odwołania H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku - VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zawarte w punkcie drugim wyroku z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt VIII U 1232/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Aleksandra Urban SSA Maciej Piankowski SSA Barbara Mazur

Sygn. akt III AUz 155/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku – VIII Wydział Pracy i ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie H. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 2 lipca 2015 r. (pkt 1) i zasądził od wnioskodawczyni na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 3 ust. 1 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd Okręgowy obciążył odwołującą jako stronę przegrywającą kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w wysokości 60 zł. Sąd zwrócił uwagę, że kwota ta jest wynikiem omyłki, a prawidłową kwotą zgodnie z przepisami cytowanego rozporządzenia od dnia 1 sierpnia 2015 r. jest kwota 180 zł.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów wywiódł pozwany organ rentowy, zaskarżając je w zakresie, w jakim zasądzono od wnioskodawczym H. P. na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i zarzucając błędne zastosowanie w przedmiotowej sprawie § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 ze zm.).

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego punktu II wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 lutego 2016 rok i zasądzenie od wnioskodawczym na rzecz pozwanego organu rentowego kwoty 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych obowiązujących od 1 sierpnia 2015 roku oraz o zasądzenie od wnioskodawczynie H. P. na rzecz pozwanego organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia organ rentowy podniósł, że konieczność zastosowania w niniejszej sprawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 sierpnia 2015 r. wynika z faktu, iż odwołanie H. P. od decyzji pozwanego z dnia 2 lipca 2015 r. zostało przekazane do Sądu Okręgowego w Gdańsku w październiku 2015 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zasądził od ubezpieczonej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zwrot kosztów zastępstwa procesowego we właściwej stawce.

Przypomnieć należy, że rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.2015.1078), które weszło w życie z dniem 1 sierpnia 2015 r., dokonano nowelizacji rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Sąd Apelacyjny podkreśla - co uszło uwadze zarówno Sądu I instancji, który w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wskazał na swoją pomyłkę, jak i uwadze skarżącego organu rentowego - iż zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Wobec powyższego konieczne było ustalenie, w jakiej dacie została wszczęta niniejsza sprawa. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy, od momentu wniesienia odwołania do sądu rozpoznawana sprawa staje się sprawą cywilną, zaś odwołanie pełni rolę pozwu (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 2009 r., I UK 189/09, OSNP 2011, nr 13-14, poz. 187).

Odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 2 lipca 2015 r. H. P. wniosła w dniu 8 lipca 2015 r. Skoro zaś odwołanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zastępuje pozew przyjąć należy, iż postępowanie sądowe w rozpoznawanej sprawie wszczęte zostało w dniu 8 lipca 2015 r. tj. przed dniem wejścia w życie, a nawet przed dniem ogłoszenia, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r.

Wobec powyższego w niniejszej sprawie zastosowanie powinny znaleźć przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat

za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2015 r.

Stosownie do treści § 11 ust. 2 rozporządzenia – w znajdującym zastosowanie w sprawie brzmieniu - stawki minimalne wynoszą w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego 60 zł.

Stwierdzić zatem należy, że zaskarżone postanowienie Sądu I instancji jest prawidłowe.

W tym stanie rzeczy, działając na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji postanowienia.

SSA Aleksandra Urban SSA Maciej Piankowski SSA Barbara Mazur